

z dohodki, letos se računi, da jim bode za 62.000 gold, premalo. Pomaga si občinski zastop, kakor drugod, s posojilom. To je sicer slabo priporočilo za nove volitve, ki se jim vršijo že to leto. Želeli je pač, da se postrže že enkrat greben moževom, ki so doslej tako mogočni v mestnem zastopu. — Dne 27. dec. je odplula ladija „Medusa“ iz Trsta v Brazilijo, nič manj kakor 736 oseb se je odpeljalo na njej iskat v dalnjem svetu sreče. — V ogerskem ministerstvu menda ne bode spremembe, kajti sedaj je vse tiho o njej. — Minister Tisza je kalvinec in torej ne gleda posebno prijazno na kat. cerkev. To ni nič čudno ali da lahko tak mož kat. škofom zabrani skupno posvetovanje, to se nam zdi, da je — preveč. Žal, da na Ogerskem ni nič nemogoče in je torej mogoče, da je na enakem glasu, ki gre sedaj po svetu, nekaj resnice.

Vunanje države. O pogodbi sv. Očeta z ruskim carjem se ne izve ničesar in to jezi liberalne liste, za to si izmišljuje sem ter tje po kak tak list sam kaj in kakor blisk se raznese tak glas potlej po svetu, ne da je na njem kaj resnice. Tako gre tudi sedaj glas, da so sv. Oče za to, naj se na željo-carja vpelje ruski jezik v cerkvi tudi po poljskih škofijah. Lahko se ugane, da ni na tem nič resnice. — Blizu Napolja je umrl bivši ital. minister Mancini, za možem gre hvala, da je on prvi mislil na zvezo Italijo z Avstrijo in Nemčijo. — Italija dobi do konca tega leta 800.000 novih vojaških pušk in je teh, kakor trdi vojni minister, sila treba. — Na Francoskem še je sedanja vlada srečno stopilo v novo leto, iz kraja pa ji ni nihče tega obetal. Nezaupanje je splošno in ne zna se, kaj ali kdo napravi konec večnim razprtijam. — Belgijski škofje so izdali skupaj „pastirski list“ ter se razkazuje v njem jako lepo, zakaj gre Rimsko mesto sv. Očetu in ne kralju. — V celi Angliji je sedaj že nad 2.380 kat. duhovnikov in katoliška cerkev se širi jako med premožnejšim ljudstvom. — Jeffeken, mož, ki je izdal „spomine“ pok. nemšk. cesarja Friderika III., pride vendar-le na tožnjo klop in je vsa podoba, da tirja to železni kancelar, knez Bismarck; ako pa je to, potem križ čez-nj! Njegova obsodba je gotova. — Kakor se pravi, ruski car ni več tako zoper misel, naj se povrne prejšnji bolgarski knez, Aleksander Battenberski, v Bolgarijo. — Razpor med Rusijo in Perzijo ni več tako nevaren; vse kaže, da ima kramarska Anglija roke pri tem, ali tudi Perzijanci niso tako nagli, da bi segli v rusko pečnico, naj prižgejo dolgopetni Angliji svetilnico. — Šrbska skupščina je vsa v rokah radikalcev ali doslej še gre vse gladko; kralj pa vendar-le nima zaupanja prav v te ljudi. Tu doli na južnih in vzhodnih naših mejah je torej prav nevarno. — Turčija ima novega ministra za drž. finance, toda težko, če bode v stanu

pregnati temo iz drž. kas. — V Bolgariji je pretrgalo sobranje svoje seje; major Popov, ki je bil obsojen, da ni pazil dovolj na vojaške blagajnice, le-te so bile njemu na skrbi pa je prešlo veliko denarja iz njih, ta major je dobil pomiloščenje. — V Afriki, v Suakimu, godi se Osmanu Digma precej slabo, Angleži so mu za petami, a njegovi ljudje mu niso več zvesti. — V Ameriki je Buen Ayros glavno mesto Argentinske republike od leta 1880; nekaj prebivalcev pa se je ta čas premislilo in postavili so si v 5 letih novo glavno mesto, La Plata. To je iz dna novo ali ima že 40.000 prebivalcev. To je v resnici mogoče le v Ameriki.

Za poduk in kratek čas.

Božična zvezda.

(Resnična dogodba.)

(Dalje.)

V hiši naši je bilo od dne do dne tajnostneje. Vrata so bila lepše zaklenjena, in skozi ključavnico sva kukala in upala videti samo — zlato in srebro. V hiši, v kateri smo stanovali in na vhodu v zgornje prostore sva našla več odrezkov od pisanega blaga, iz katerih sva si domišljevala prekrasna oblačila. Iz predala zaklenjene omare je visel rudečo-svilnat trak, zakaj bi neki bil? Videla sva rokodelce, ki so navadno redkokedaj prišli. Privezali so mi z rutico oči, in rokodelce — šivar mi je poskušal oblačilce, spoznal sem — suknjico, Oh, — suknjico za me, ker sem še do sedaj le — „jankico“ nosil! Čudovito! Vonjava po jelčji, peki in jabelkih se širi po hiši!...

V mračnih urah zvečer, kadar sva otroka pred materjo klečala in glavici v krilo držala, bili so dnevi potekli in mati so zapeli lepo Božičnico...

„Jutri, otroci se bo dalo,
Jutri se bomo veselili!
Kakšna radost in življenje
Bo vladalo v hiši naši,
Dvakrat bomo še bedeli,
Haisa potem bo sv. noč!...“

Konečno je prišla sv. večer...

Pri nas ne pride Jezušček na večer 24. grudna — na sv. večer, nego na božično noč: in ako smo do jutra bedeli — bil je tukaj z modro-svilnatim oblačilcem in zlatimi perotnicami, ter zapustil bliščeče božično drevesce in okusna darila.

„Enkrat bomo še bedeli!“ Bila je sv. noč in debel sneg. Vsaka streha je imela svojo čepo. Ko so ljudje po cesti korakali, bil je sneg pod nogami živ in se glasil: „Krist, Krist!“ Luna je krasno svetila in milijone zvezdic je lesketalo, kakor — svečice božičnega drevesca;

užgal jih je Gospod v svojo čast. Mili glasovi zvonov so doneli čez mesto, in v gorki hiši nam mati razlagajo še enkrat čudoviti božični evangelij, govoré o Jezusku v jaslích, angeljčkih in pastirčkih.

Sedaj pride — dolga noč. Odpraviva se spavat. Dolgo sva bedela in si v domišljiji slikala prelepe slike. A ko sva jedva zaspala, jelo je v župni cerkvi zvoniti k polnočnici, in slišiva, kako je Anemarijka šla v cerkev k polnočni službi božji. Izvestno je Jezušček že v naši hiši... Iz ceste je bliščala luč v našo hišo, s katero si je nekdo svetil v cerkev, a za otroka je bila ona lučica — glorijska Jezušškova, ki po zraku plava in se vdomačuje pri ljudeh. Konečno zadremleja in sanjava o mnogih božičnih drevesih, ljubih angeljčkih itd...

Anemarijka naju vzbudi, prišedša od polnočnice.

Sedaj gre zvesta dekla v kuhinjo in zaleti ogenj. Pričakovala sva mater. Takoj zaslišiva korake, spalnična vrata se odpro in ljuba mati vpraša: „Otroka ali bedita?“ „O že dolgo ne spiva, dobro jutro, draga mati! vesel Božič!“ Zunaj je tema, mati prinesó svetilnico, stopijo k posteljama, naju blagoslovijo in poljubijo. Potem pomagajo oblačiti, ker brez njihove pomoči bi se predolgo oblačila. Obležena sva, stopiva v hišo, oče so sedeli pri peči, v kateri je ogenj prasketal. Očetu voščiva dobro jutro in vesel Božič... Čakamo mater, ki so odšli v drugo sobo. V nama poskakuje veselja mlado srčce.

Nekdo trka. „Izvestno je Jezušček!“ Trikrat trka, vedno močnejše, a tretjokrat se vrata odpro in pred nami je čudovito — božično drevesce, ki prekrasno blišči z lepimi lučicami, z zlatimi in srebrnimi orehi, mrežicami, zastavicami, zvezdicami, jabelki in sladkarijami. Na vrhuncu sedi stari možicelj s sivo suknjo in belo brado. Na drugi veji plavajo angeljčki z zlatimi suknjicami in metuljastimi perutnicami.

Primeva očeta za roko in siliva pred drevesce. Nekoliko časa stojiva kakor odrevenela, jecljaje samo „oh“. — Potem pristopiva in po dovoljenji vzameva svoje dari izpod drevesca. Ko sva se vzdramila iz zamaknenosti, videvša želje izpolnjene, zahvaliva se prav prirčno dobrim starišem za veselje. (Dalje prih.)

Smešnica 1. „Glej“, reče gospodinja dekli, „glej, stoli so še vsi polni prahu!“ „Se vé“, odvrne dekla naglo, „se vé, da so, saj še dnes ni nihče sedel na njih.“

Razne stvari.

(Odlikovanje.) Nj. veličanstvo, svitli cesar je imenoval za svoje tajne svetovalce mil. knjezoškofe dr. J. Zwerger v Gradci, dr. Jak.

Missia v Ljubljani in dr. S. Aichner v Brixenu. Vsled te časti jim dohaja ime: Nj. ekscelecija. (Zasluge.) Čast. g. P. Emeran Šlander, oskrbnik admontinskih posestev v Gornji Radgoni, prejel je od Nj. veličanstva „zlati križec s krono“.

(Čitalnica v Gornjem gradu) ima v nedeljo 14. januarja 1889 ob 3. popoldne svoj letni občni zbor z navadnim vspešdom. K temu vse ude uljudno vabi odbor.

(Imenovanje.) C. kr. višje sodnije svetovalec v Ljubljani, g. Jož. Grdešič, je imenovan za predsednika okrožne sodnije v Novem mestu.

(Lansko leto) se je v treh župnijah v Mariboru narodilo 808 otrok, umrlo pa je 725 ljudi, in poročilo se je 173 parov. Umrlo jih je največ pri sv. Magdaleni, 301 in to, ker je ondi dež. bolnišnica, poročenih pa je bilo največ v stolni župniji, 65 parov.

(Župan.) V Vuzenici je izvoljen gosp. J. Hölbl, trgovec, za župana. Nam ni znano, kak da je ali ker ga hvali „D. Wacht“, sodi se lahko, da je na njeni strani in torej nima srca za domače, slov. ljudstvo.

(Mestno svetovalstvo.) Včeraj, dne 2. januarja, so bili v mestno svetovalstvo v Mariboru izvoljeni gg.: A. Nagy, dr. J. Schmiderer, dr. H. Lorber, dr. R. Grögel, A. Badel in J. Leidel, — A. Nagy, kot župan in dr. J. Schmiderer, kot njegov namestnik. Oba sta bila to že dozdaj in sta dobila vse glase.

(Upor!) Stari mestni zastop v Mariboru še je sklenil, predno mu je odzvonilo, čudno resolucijo zoper slov. poduk na c. kr. gimnaziji v Mariboru. Nasvet je prišel iz ust pragermana, g. J. Bancalarija. Mož je sicer lekar in živi najbolj od slov. kmetov.

(Odškodnina.) Vojni minister je določil, da sme terjati posestnik od vojaka v času, ko je pri njem na stanovanju, za hrano po 21 kr. na den.

(Bauernverein.) Ces. namestništvo v Gradci je razpustilo z odlokom, dne 22. dec. 1888 podružnico bauernvereina „Maribor in okolica“. Kakor se sluti, prišlo je do tega vsled razgrajanja te podružnice v času, ko je vitez Schönerer prišel iz ječe.

(Nov most.) Pri Ormoži je most čez Dravo, ki veže Štajarsko s Hrvaško, gotov za toliko, da se peš pride iz ene strani na drugo. To je prav vesela novica za one kraje.

(Veselo novo leto.) Zadnjo soboto sta bila mesarja iz Št. Marjete na Pesnici, oče in sin na sejmu v Radgoni. Na potu domov sta še pa hotela pri nekem kmetu kupiti par volov in sta za to privezala v gošči tik ceste konja na drevo, češ, da se tako k malu vrneti. V tem pa pride nek kmet, ki je poznal konja in voz. Ko vidi konja in voz, ne pa mesarjev, pre-